

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Θεσσαλονίκη 13-01-16

Αριθμός απόφασης: 13

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45
Ταχ. Κώδικας : 54630 – Θεσ/νικη
Τηλέφωνο : 2313-333254
ΦΑΞ : 2313-333258

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του Ν.4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).

γ. Του άρθρου 59 του π.δ. 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».

δ. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».

ε. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

στ. Της αριθ. Δ.ΟΡΓ.Α. 1159205ΕΞ2014 Απόφασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β3250/4-12-2014) «Τροποποίηση και συμπλήρωση της αριθμ. Δ6Α 1058824ΕΞ2014/8-4-2014 απόφασης του Γ.Γ.Δ. Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών, ως προς τις Διευθύνσεις Στρατηγικού Σχεδιασμού και Οικονομικής Διοίκησης, Επίλυσης Διαφορών και Εφαρμογής της Φορολογικής Πολιτικής και Νομοθεσίας».

ζ. Της αριθμ. Δ.ΟΡΓ. Α1006534ΕΞ2014 (ΦΕΚ Β' 165/19-1-2015) Απόφασης της Γ.Γ.Δ. Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της καθ' ύλην αρμοδιότητας και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης, Νομικής και Διοικητικής Υποστήριξης της ίδιας Διεύθυνσης και της καθ' ύλην αρμοδιότητας του Γραφείου Επανεξέτασης του ίδιου Τμήματος».

η. Της αριθ. Δ.Ε.Δ. Β1 1052867ΕΞ2015/21-4-2015 (ΦΕΚ Β' 815/7-5-2015) Απόφασης του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

θ. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την από [.....] και με αριθμό πρωτοκόλλου [.....] ενδικοφανή προσφυγή [.....], ΑΦΜ [.....], κατοίκου Αλεξανδρούπολης, επί [.....], κατά της υπ' αριθ. [.....] οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Μ.Α, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. [.....] και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.
4. Την υπ' αριθ. [.....] οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Μ.Α, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. [.....] με την οποία επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος ποσό:15.634,45€ (οφειλόμενη διαφορά φόρου:7221,25€ + προσαυξήσεις (120%) 8413,20€) για το έτος 2008 σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1 έως 12 Ν.1587/1950, του άρθρου 48 Ν.2873/2000 και του άρθρου 1 Ν.1078/1980 όπως ισχύουν σήμερα, των άρθρων 2,23,25,28,30,34,37 & 66 Ν.4174/2013 (ΚΦΔ) και των άρθρων 1,2 Ν.2523/1997, όπως ισχύει σήμερα.
5. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.
6. Την από [.....] εισήγηση του τμήματος Επανεξέτασης, Νομικής και Διοικητικής Υποστήριξης της Υπηρεσίας μας.

Επί της από [.....] και με αριθμό πρωτοκόλλου [.....] ενδικοφανή προσφυγή [.....], ΑΦΜ [.....], η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ'αριθμ. [.....] οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Μ.Α, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. [.....] επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος ποσό:15.634,45€ (οφειλόμενη διαφορά φόρου:7221,25€ + προσαυξήσεις (120%) 8413,20€) για το έτος 2008 σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1 έως 12 Ν.1587/1950, του άρθρου 48 Ν.2873/2000 και του άρθρου 1 Ν.1078/1980 όπως ισχύουν σήμερα, των άρθρων 2,23,25,28,30,34,37 & 66 Ν.4174/2013 (ΚΦΔ) και των άρθρων 1,2 Ν.2523/1997, όπως ισχύει σήμερα.

Η προσβαλλόμενη πράξη αφορά επιβολή Φ.Μ.Α. λόγω άρσης απαλλαγής α' κατοικίας Θράκης που είχε χορηγηθεί βάσει του άρθρου 48 Ν.2873/2000 κατά την αγορά συγκεκριμένου διαμερίσματος. Συγκεκριμένα, με το αριθ. [.....] συμβόλαιο του συμ/φου [.....], ο προσφεύγων αγόρασε από κοινού σε ποσοστό 50% με την σύζυγό του [.....] ένα διαμέρισμα που βρίσκεται στον 1^ο όροφο οικοδομής στην [.....] επί της οδού [.....] και έχει καθαρό εμβαδό 69,81 τ.μ. και αποτελείται από δύο δωμάτια, σαλόνι – τραπεζαρία, κουζίνα, αποθήκη, λουτρό και δύο ημιυπαίθριους χώρους καθώς και μία υπόγεια αποθήκη με αρ. 2, καθαρού εμβαδού 14,61 τ.μ. Για το διαμέρισμα αυτό έτυχε απαλλαγής από το φόρο μεταβίβασης, σύμφωνα με τη

διάταξη του άρθρου 48 του ν.2873/2000 (αγορά Α' κατοικίας στην περιφέρεια της Θράκης), βεβαιώνοντας με υπεύθυνη δήλωση ότι θα ιδιοκατοικήσει το εν λόγω ακίνητο για πέντε (5) έτη.

Από τον έλεγχο που έγινε, διαπιστώθηκε ότι κατά την διάρκεια της επίμαχης πενταετίας και συγκεκριμένα:

Α) Για το οικ. έτος [.....] οι ελεγχόμενοι με την υπ' αρ[.....] Δήλωση Φορολογίας Εισοδήματος που υπέβαλαν προς την Δ.Ο.Υ. [.....] στον πίνακα 7 δηλώνουν ενοίκιο που πλήρωσαν για κύρια κατοικία της οικογενείας για διαμονή τριών μηνών σε ακίνητο 30 τ.μ. στην [.....] ποσό 750,00€.

Β) Αντίστοιχα για το οικ. έτος [.....] στην υπ' αρ. [.....] Δήλωση Φορολογίας Εισοδήματος δήλωσαν στον πίνακα 5.1 ως κύρια κατοικία ένα διαμέρισμα στην [.....] εμβαδού 30 τ.μ. και 7 μήνες ιδιοκατοίκησης και ως πρώτη δευτερεύουσα κατοικία το εν λόγω διαμέρισμα στην [.....] 100 τ.μ. με ποσοστό ιδιοκτησίας 50% έκαστος. Επιπλέον στον πίνακα 7 δηλώνουν ως ενοίκιο για κύρια κατοικία της οικογένειας για διαμονή 7 μηνών σε ακίνητο 30 τ.μ. στην [.....] το ποσό των 1.750,00€.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση ή άλλως την μεταρρύθμιση της ως παραπάνω προσβαλλόμενης πράξης διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Μ.Α του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. [.....] προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους :

- 1) Κύρια κατοικία είναι η οικογενειακή της στέγη στην [.....] και λόγω του λογιστικού λάθους και εκ παραδρομής του συζύγου της δήλωσε ως κύρια κατοικία ένα μισθωμένο -από την σύζυγο του- διαμέρισμα στην [.....]
- 2) Καταχρηστική άρση της απαλλαγής ΦΜΑ από το Δημόσιο εξαιτίας του τυχαίου λάθους του συζύγου της προσφεύγουσας.
- 3) Η πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Μ.Α αντίκειται στα άρθρα 4, 21 και 78 του Συντάγματος.
- 4) Ελλιπής αιτιολογία των προσβαλλόμενων πράξεων και αοριστία της προσβαλλόμενης έκθεσης ελέγχου.
- 5) Τα όργανα της Διοίκησης ενέργησαν παράνομα, από δικές τους παραλείψεις εκδίδοντας την αρνητική αυτή πράξη, πλήττοντας κατάφωρα τα έννομα συμφέροντα του προσφεύγοντος.
- 6) Παραβίαση των αρχών της χρηστής διοίκησης και της αναλογικότητας.

Επί της παραπάνω ενδικοφανούς προσφυγής, η οποία κατατέθηκε και μετά την μελέτη των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, τις απόψεις της αρμόδιας φορολογικής αρχής και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων, εισηγούμαστε τα ακόλουθα:

Βασικά στοιχεία της αιτιολογίας αποτελούν κατά το νόμο, τη θεωρία και τη νομολογία εκτός από το νόμιμο έρεισμα της πράξης, δηλαδή την αναφορά των απρόσωπων κανόνων δικαίου που προβλέπουν την έκδοσή της, η ερμηνεία τους, οι νόμιμες προϋποθέσεις που έχουν διαπιστωθεί, η ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών καταστάσεων, ο απαιτούμενος νομικός χαρακτηρισμός τους καθώς και τα κριτήρια και οι σκέψεις του διοικητικού οργάνου σχετικά με την άσκηση της διακριτικής

ευχέρειας (Επ. Σπηλιωτόπουλου, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα 2001, παρ. 516 έως 519). Η αιτιολογία δε, θεωρείται νόμιμη όταν είναι α)ειδική (και όχι γενική και αόριστη) και β)πλήρης ή επαρκής (και όχι ανεπαρκής ή ελλιπής). Σκοπός ύπαρξης αιτιολογίας σε μια διοικητική πράξη είναι ουσιαστικά η δημιουργία δυνατότητας ελέγχου της πράξης αυτής από τα δικαστήρια.

Επειδή, στην υπό κρίση περίπτωση, στην από [.....] έκθεση ελέγχου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. [.....], που αποτελεί την αιτιολογία της προσβαλλόμενης πράξης, αναγράφονται οι διατάξεις εκείνες που αποτελούν το νόμιμο έρεισμα για την έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων αλλά και εκτίθενται λεπτομερειακά η συνδρομή των πραγματικών καταστάσεων, όπου τα πραγματικά περιστατικά παρατίθενται εμπεριστατωμένα και γίνεται η υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στον κανόνα δικαίου. Άρα λοιπόν σε καμία περίπτωση η αιτιολογία των προσβαλλόμενων με την ενδικοφανή προσφυγή πράξεων δεν είναι ελλιπής και ελαττωματική, όπως άδικα υποστηρίζει η προσφεύγουσα. Συνεπώς, οι λόγοι της προσφυγής περί αοριστίας της έκθεσης ελέγχου ή της προσβαλλόμενης πράξης και περί ελλείψεως επαρκούς αιτιολογίας, πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι.

Επειδή, η προσβαλλόμενη πράξη κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα σύμφωνα με το άρθρο 5 του Ν.4174/2013 (ΚΦΔ) μετά την παρέλευση δεκαπέντε (15) εργάσιμων ημερών από την ημέρα αποστολής ήτοι την [.....] με συστημένη επιστολή στην τελευταία δηλωθείσα ταχυδρομική διεύθυνση της κατοικίας του. Στην συνέχεια, η προσφεύγουσα κατέθεσε στην Δ.Ο.Υ. [.....] την υπ αριθμ [.....] αίτηση να επανεξετασθεί το καταλογισθέν με το έλεγχο ποσό του Φ.Μ.Α. λόγω αναγκαστικής απόσπασης προσκομίζοντας:

α) την από [.....] βεβαίωση της υπηρεσίας του συζύγου της [[.....]] από οποία προκύπτει ότι ο σύζυγος της υπηρετεί από τις [.....] στην [.....] με έδρα τον [.....][.....],
β) την από [.....] βεβαίωση παραμεθορίου της υπηρεσίας του συζύγου της [[.....]] από οποία προκύπτει ότι ο σύζυγος της υπηρετεί από τις [.....] μέχρι [.....] στην παραμεθόριο περιοχή του [.....] του Νομού [.....]
γ) το από [.....] και με αριθμ πρωτ. [.....] πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης από το οποίο πιστοποιείται ότι [.....] [.....] είναι εγγεγραμμένοι στο Δημοτολόγιο του Δήμου [.....].

δ) τις υπ αριθμ [.....] και [.....] τροποποιητικές δηλώσεις για τα οικονομικά έτη [.....] και [.....] με τις οποίες α) για το οικ. έτος [.....]) **διέγραψε** από τον πίνακα 7 το δηλωθέν ενοίκιο ποσού 750,00€ που πλήρωσαν για διαμονή τριών (3) μηνών σε ακίνητο 30 τ.μ. στην [.....] και το συμπλήρωσε στον πίνακα 6 στον κωδικό 420 ήτοι «*ενοίκια ακινήτων εκτός από κύρια κατοικία*» και β) για το οικ. έτος [.....]) **τροποποίησε** τον πίνακα 5.1 και **δήλωσε** ως κύρια κατοικία το εν λόγω διαμέρισμα στην [.....] επί της [.....] 100 τ.μ. με ποσοστό

ιδιοκτησίας 50% έκαστος και ως πρώτη δευτερεύουσα κατοικία ένα διαμέρισμα στην [.....] εμβαδού 30 τ.μ. και 7 μήνες κατοίκησης. Επιπλέον **διέγραψε** από τον πίνακα 7 το δηλωθέν ενοίκιο ποσού 1750,00€ που πλήρωσαν για διαμονή επτά (7) μηνών σε ακίνητο 30 τ.μ. στην [.....] και το συμπλήρωσε στον πίνακα 6 στον κωδικό 420 ήτοι «*ενοίκια ακινήτων εκτός από κύρια κατοικία*». Συνεπεία των ανωτέρω τροποποιητικών δηλώσεων **έγινε νέα εκκαθάριση των δηλώσεων του** και προέκυψε διαφορά φόρου προς πληρωμή 147,75€ για το οικ. έτος [.....] και 236.39€ για το οικ. έτος [.....], φόροι που βεβαιώθηκαν.

Επειδή, συνεπώς σύμφωνα με τα ανωτέρω από [.....] προσκομισθέντα στοιχεία, στα πλαίσια της παρούσας ενδικοφανούς προσφυγής του, η υπόθεση της εξετάζεται πέραν των στοιχείων που διέθετε ο έλεγχος, ο οποίος ολοκληρώθηκε με την από [.....] κοινοποιηθείσα – υπό κρίση- πράξη.

Επειδή, ο Αστικός Κώδικας ορίζει στο άρθρο 51 ότι «Το πρόσωπο έχει κατοικία τον τόπο της κύριας της μόνιμης εγκατάστασης του. Κανένας δεν μπορεί να έχει συγχρόνως περισσότερες από μία κατοικίες. Για τις υποθέσεις που αναφέρονται στην άσκηση του επαγγέλματος λογίζεται ως ειδική κατοικία του προσώπου ο τόπος όπου ασκεί τα επάγγελμα του», στο άρθρο 52 ότι «Η κατοικία διατηρείται εωσότου αποκτηθεί νέα» και στο άρθρο 53 ότι «Αν δεν μπορεί να αποδειχθεί η τελευταία κατοικία του προσώπου, ως κατοικία θεωρείται ο τόπος της διαμονής του».

Επειδή, κατά την έννοια των διατάξεων αυτού του Αστικού Κώδικα, κατοικία είναι ο τόπος όπου το πρόσωπο έχει την κύρια και μόνιμη εγκατάστασή του, ο τόπος δηλαδή που έχει καταστεί, σύμφωνα με τη βούλησή του, το σταθερό κέντρο των βιοτικών του εν γένει σχέσεων (ΣτΕ1113/2008, 535/2007, 1331/2004, 2114/2003), προς θεμελίωση δε αυτού απαιτούνται δυο στοιχεία, ήτοι πρώτον πραγματική εγκατάσταση και δεύτερον η εγκατάσταση να γίνει με σκοπό μονιμότητας, δηλαδή η μεν οίκηση πρέπει να εμφανίζει τελεία εγκατάσταση, η δε διάνοια να αποτελεί την πρόθεση της σταθεράς και μόνιμης εγκαταστάσεως. Η θέληση της συστάσεως κατοικίας ή μεταβολής αυτής προκύπτει προ πάντων από τη δήλωση στα οικεία Δημαρχεία, ελλείψει δε ταύτης, δύναται να προκύπτει από οποιοδήποτε σαφές και αναμφισβήτητο γεγονός, εμφανίζοντας την πρόθεση της κύριας και μόνιμης εγκαταστάσεως σε κάποιο τόπο, όπως από την αγορά ακινήτων σε κάποιο τόπο, τη μακρά διαμονή σ' αυτόν κατά την άσκηση επαγγέλματος (ΣτΕ2114/2003, ΣτΕ3870/2002, ΔΠΡΑΘ 1913/2007, ΔΠΡΠΕΙΡ 48/2010). Ειδικότερα, ως κύρια και μόνιμη εγκατάσταση θεωρείται ο τόπος της οικογενειακής εγκατάστασης, ο οποίος έχει το στοιχείο της σταθερότητας, ενώ δεν αποκλείεται η άσκηση επαγγέλματος σε άλλο τόπο (βλ. Σ.Τ.Ε. 1865, 2312/2002, 2114-5/2003, 1331/2004, 5006/96 κ.ά.).

Όπως αναφέρεται ρητά στην ΠΟΛ 1142/2012 περί κριτηρίων υπαγωγής φ.π. σε φορολογία εισοδήματος βάσει της κατοικίας του: « *...για την απόκτηση κατοικίας απαιτείται πραγματική εγκατάσταση σε ορισμένο τόπο (corpus) και βούληση του ατόμου (animus) να καταστήσει τον εν λόγω τόπο κέντρο της ύπαρξης του, των βιοτικών του σχέσεων, των υλικών του συμφερόντων, του υλικού του βίου και της επαγγελματικής του εγκατάστασης. Η επαγγελματική εγκατάσταση χωρίς τον*

οικιακό βίο και την κατοικία της οικογένειας του ατόμου, δεν έχει κρίσιμη σημασία ως προς την κατοικία (σχετ. Ν.5772/ ΠΟΛ. 175/24.08.1982 διαταγή).» Έτσι, οικογενειακή εστία δημιουργείται στον τόπο που διαμένει (corpus) το φ.π. με πρόθεση συνέχειας και μονιμότητας (animus) και όχι για λοιπούς επιχειρηματικούς, ταξιδιωτικούς, εκπαιδευτικούς κλπ σκοπούς, ενώ ως οικογένεια ορίζεται πρωταρχικά ο/η σύζυγος και τα τέκνα. (Ασπ. Μάλλιου, Η έννοια της φορολογικής κατοικίας φ.π., για την υπαγωγή του φορολογικού υποκειμένου στην ελληνική κυριαρχική εξουσία ΔΦΝ 2014.1123). Κατά την έννοια των προαναφερθεισών διατάξεων, η επί ορισμένο χρόνο απουσία του ενδιαφερομένου από τον τόπο της οικογενειακής του εγκατάστασης δεν αναιρεί την ύπαρξη κατοικίας, εάν, κατά την αιτιολογημένη κρίση της Διοίκησης, αποδεικνύεται πρόθεσή του να καταστήσει τον τόπο αυτό κέντρο των βιοτικών του σχέσεων (βλ. ΣτΕ2114-5/2003).

Επειδή, η προσφεύγουσα σύμφωνα με την υπ αριθμ Φ.361.1/468/97761/Δ1 υπουργική απόφαση που δημοσιεύτηκε στις [.....] στο ΦΕΚ [.....] τ. Γ', διορίστηκε δόκιμος εκπαιδευτικός, κλάδου [.....] στην περιοχή [.....] όπου υποχρεούνταν να παρουσιαστεί και να αναλάβει υπηρεσία ειδάλλως ο διορισμός της θα ανακαλούνταν. Ως αποτέλεσμα του διορισμού της παρουσιάστηκε στην [.....] ανέλαβε υπηρεσία στις [.....] και για τις ανάγκες της προσωρινής της διαμονής εκμίσθωσε ένα διαμέρισμα τριάντα (30) τ.μ που αποτελείτο από κουζίνα-λουτρό-υπνοδωμάτιο για περιορισμένο χρόνο, ήτοι από τις 01-10-[.....] έως την 31^η-07-[.....], χρονικό διάστημα που αντιστοιχεί σε ένα σχολικό έτος. Στην συνέχεια, έκανε αίτηση απόσπασης, λόγω συνυπηρέτησης με το σύζυγό της [.....], ο οποίος –όπως προκύπτει από τις προσκομισθείσες ως άνω βεβαιώσεις- είναι [.....] [.....] [.....] και υπηρετεί στην [.....] με έδρα τον [.....] [.....], από τις 24-06-[.....] μέχρι σήμερα και έτσι η προσφεύγουσα αποσπάστηκε στον [.....] για δύο συναπτά σχολικά έτη μέχρι το έτος [.....], οπότε και μετατέθηκε στο Νομό [.....].

Επειδή, όπως αναλύθηκαν παραπάνω, δεν πρέπει καταρχήν να συγχέεται η έννοια της κατοικίας με εκείνη της διαμονής ενώ από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι η προσφεύγουσα απομακρύνθηκε προσωρινά για υπηρεσιακούς λόγους, δηλαδή χωρίς τη θέληση της και ο χρόνος αυτός κρίνεται εύλογος συνεκτιμωμένων και των ειδικότερων συνθηκών που αντιμετώπισε όπως είναι το γεγονός ότι σε περίπτωση που δεν αναλάμβανε υπηρεσία θα ανακαλούνταν ο διορισμός της (βλ. ΣτΕ2067/1980). Από την άλλη δε, μόνη η επαγγελματική εγκατάσταση δεν καθορίζει τον τόπο της κατοικίας εάν αυτή είναι διαφορετική από την οικιακή εγκατάσταση, ενώ προκύπτει με σαφήνεια ότι στην συγκεκριμένη περίπτωση οι εν γένει ενέργειες της προσφεύγουσας, αποσκοπούσαν στο να καταστεί [.....] μόνιμος τόπος διαμονής της ίδιας και της οικογενείας της και δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η προσφεύγουσα και ο σύζυγος της έχουν μεταφέρει το κέντρο του οικογενειακού τους βίου (οικογενειακή εστία) σε ένα μικρό μισθωμένο διαμέρισμα τριάντα (30) τ.μ που αποτελείτο από κουζίνα-λουτρό-υπνοδωμάτιο στην [.....], ενώ -όπως από τα προσκομισθέντα έγγραφα- η εργασία του συζύγου της δεν του επέτρεπε να απομακρυνθεί από [.....] για τα υπό κρίση έτη.

Επειδή, προκύπτει τόσο το γεγονός της ουσιαστικής εγκατάστασης της προσφεύγουσας [...], όσο και η πρόθεση της για σταθερή και μόνιμη εγκατάσταση στον τόπο αυτό, η οποία πρόθεση δεν αναιρείται ούτε από το γεγονός ότι για τα οικονομικά έτη [...] και [...] δήλωσε ως κύρια κατοικία -εκ παραδρομής και από λογιστικό λάθος- ένα μισθωμένο διαμέρισμα τριάντα (30) τ.μ. [...], ούτε από το γεγονός ότι προσωρινά και για περιορισμένο χρονικό διάστημα διέμενε αναγκαστικά [...] για υπηρεσιακούς λόγους. Όλα τα παραπάνω αποδεικνύονται, άλλωστε, και από τα προσκομισθέντα μεταγενέστερα στοιχεία (τροποποιητικές φορολογικές δηλώσεις, βεβαίωση υπηρεσίας, βεβαίωση παραμεθορίου, κλπ.) αλλά και από το γεγονός ότι ο σύζυγος της προέβη σε τροποποιητικές δηλώσεις ώστε να διορθωθεί το λάθος του.

Επειδή, τα παραπάνω επιτείνει το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν προέβη ποτέ σε γνωστοποίηση αλλαγής κατοικίας στο τμήμα φορολογικού μητρώου της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. όπως είναι υποχρέωση του κάθε φορολογούμενου βάσει των διατάξεων του άρθρου 10 Ν.4174/13 (Κ.Φ.Δ.) σε περίπτωση που αλλάζει την κατοικία ή την διαμονή του, ανεξάρτητα αν αυτή η αλλαγή επιφέρει ή όχι και αλλαγή αρμοδιότητας της Δ.Ο.Υ.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

να γίνει δεκτή η με ημερομηνία κατάθεσης [...] και αριθμό πρωτόκολλου [...] ενδικοφανής προσφυγή [...] ΑΦΜ [...], και να ακυρωθεί στο σύνολό της η υπ' αριθ [...] οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Μ.Α, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. [...].

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΤΕΛΟΥΣ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ, ΝΟΜΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΑΥΡΙΔΟΥ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).